

Οι αριθμοί που χρησιμοποιούμε σήμερα και που ονομάζουμε “αραβικούς”, προέρχονται από την Ινδία και συγκεκριμένα, από τον Ινδό αστρονόμο Αριαμπατάτα. (6ος αιώνας) .

Πριν φτάσουμε στους σημερινούς (αραβικούς) αριθμούς, κάθε λαός την ανάγκη να εκφράζεται με αριθμούς, την ικανοποιούσε με τα δικά του συμβολικά σημεία. Άλλα χρησιμοποιούσαν οι αρχαίοι Αιγύπτιοι, άλλα οι Έλληνες, οι Κινέζοι, οι Ρωμαίοι, οι Άραβες.

Οι πρόγονοί μας σκέφτηκαν να χρησιμοποιήσουν σαν συμβολικά σημεία για αριθμούς τα γράμματα του αλφαβήτου, π.χ. $\alpha'=1$, $\beta'=2$, οι Ρωμαίοι χρησιμοποίησαν γραμμές, όπως τα δάκτυλα των χεριών, την παλάμη με τον ανοικτό αντίχειρα για να γράψουν το 5(=V), τις δυο παλάμες για το δέκα. T

ο πρόβλημα με το ελληνικό και τη ρωμαϊκό σύστημα αριθμών ήταν η απουσία του μηδενός.

Εδώ ήρθαν οι Άραβες που επινόησαν το σύγχρονο δεκαδικό αριθμητικό σύστημα, που περιέχει και τον αριθμό μηδέν.

Σήμερα τα σύμβολα που χρησιμοποιούνται για την παράσταση των αριθμών ονομάζονται ψηφία ή αραβικοί χαρακτήρες και είναι οι εξής: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 0 και με τον συνδυασμό αυτών των δέκα ψηφίων μπορούμε να δηλώσουμε ένα αριθμητικό ποσό, π.χ. με το συνδυασμό του 1 και του 2 (από μία φορά το καθένα) έχουμε το 12, και το 21.

Όσο και να μας φανεί παράξενο, είναι απολύτως αληθινό ότι τελευταίο από όλα τα αριθμητικά ψηφία βρήκαν οι άνθρωποι το 0.

Η διάδοσή των Ινδικών και μετέπειτα... ” ονομαζόμενων αραβικών αριθμών ” (!!!!) στον αραβικό κόσμο ανάγεται στο 771, όταν κάποιοι Ινδοί μαθηματικοί έφτασαν στη Βαγδάτη.

Τον 9ο αιώνα έμποροι έφεραν στην Ευρώπη την αραβική μετάφραση ενός ινδικού χειρογράφου για τους αριθμούς.

Αυτό υπήρξε η αφορμή των μετέπειτα παρεξηγήσεων. Όταν το κείμενο μεταφράστηκε στα λατινικά, τα νέα σύμβολα ονομάστηκαν “αραβικοί αριθμοί”. Αυτοί άρχισαν να διαδίδονται στην Ευρώπη το 1200 μ.Χ. και η γραφή τους υπέστη πολλές τροποποιήσεις.

Το 1299, στη Φλωρεντία, απαγορεύτηκε η χρήση τους κατά τις εμπορικές συναλλαγές επειδή ήταν εύκολη η παραποίησή τους (για παράδειγμα, το 0 εύκολα μετατρέπεται σε 6).

Η γραφιστική τους ποικιλομορφία συνεχίστηκε μέχρι το 1445, ημερομηνία επινόησης της τυπογραφίας.

Αντίθετα, οι αριθμοί που χρησιμοποιούνταν στον αραβικό κόσμο μοιάζουν περισσότερο με τους αρχικούς ινδικούς αριθμούς.